

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. Козлодуй, 18.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КОЗЛОДУЙ, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Адриана Г. Добрева

при участието на секретаря Стела Б. Бочева
като разгледа докладваното от Адриана Г. Добрева Административно
наказателно дело № 20211440200363 по описа за 2021 година

Съдебното производство е административно-наказателно по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на АН. ИВ. П., ЕГН ***** с адрес в ***** срещу наказателно постановление №39 от 15.12.2020 г. на Началника на РУ Козлодуй при ОДМВР - Враца, с което са му наложени две административни наказания глоба в размер на по 200 (двеста) лева всяко на основание чл.257, ал.1 от ЗМВР и двете, за нарушение на чл.64, ал.2 и ал.4 от същия закон.

В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от адвокат Т.П. от ВАК, която поддържа жалбата и иска обжалваното наказателно постановление да бъде отменено като незаконосъобразно.

Наказващия орган не изпраща представител в съдебно заседание и не взема становище по жалбата.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства и като съобрази доводите на страните, съда приема от фактическа страна следното:

На 20.11.2020 г. свидетеля Н. В. Ц. (бил към същата дата полицейски служител на длъжност полицаи в Група охранителна полиция, Охрана на обществения ред) в присъствието на свидетеля Ст. Ив. Д. също полицейски служител, съставил на жалбоподателя АН. ИВ. П. акт за установяване на административно нарушение с № 39

от 20.11.2020 г., бланков № 602240 за това, че на 20.11.2020 г., около 23.10 часа в село Манастирище, ул."Георги Д." № 2 не изпълнява отправено му устно полицейско разпореждане от полицейски орган при изпълнение на служебните му задължения, да преустанови агресивното си поведение и да не пречи на извършваната проверка, като с действията си възпрепятства полицейски служител при изпълнение на служебните му задължения. В акта е посочено, че с действията си АН. ИВ. П. е нарушил чл.64, ал.2 и ал.4 от ЗМВР.

Акта е съставен в присъствието на жалбоподателя и му е предявен, което е удостоверил с подписа си без възражения. Акта е подписан от един свидетел Ст. Ив. Д. полицейски служител, очевидец на нарушенията.

Въз основа на съставения акт, на 15.12.2020 г. Началника на РУ Полиция към ОДМВР Враца упълномощен с Заповед № 8121з – 1371 от 11.11.2015 г. на Министъра на вътрешните работи приложена в делото на л.10 е издал обжалваното наказателно постановление с № 39/15.12.2020 г., с което за две нарушения на чл.64, ал.2 и ал.4 от ЗМВР, на основание чл. 257, ал.1 от ЗМВР на жалбоподателя са наложени две наказания глоби по 200 (двеста) лева всяка.

Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 15.12.2021 г. и на 20.12.2021 г. чрез наказващия орган последния го обжалва като незаконосъобразно.

По делото е изслушан актосъставителя свидетеля Н.Ц.. От показанията му се установява фактическата обстановка описана в акта, че на датата посочена в акта били изпратени заедно с полицейския служител С.Д. на сигнал в село Манастирище по повод нарушителя А.П.. Когато пристигнали последния бил откън на улицата. Според свидетеля лицето се държал арогантно и непристойно и с действията си се опитвал всякак да осуети извършване на проверка от полицейските служители. Свидетеля Ц. установява, че устно разпоредил на нарушителя А.П. да преустанови арогантното си поведение и да престане да отправя обиди, както и да престане да възпрепятства извършването на проверката. Нарушителя А.П. не се подчинил на отправеното му устно разпореждане и затова той му съставил акт по закона за МВР за неизпълнение на отправено по законов ред устно полицейско разпореждане от полицейски орган в изпълнение на функциите му. Акта е съставен на място в присъствието на нарушителя, бил му е предявен и той го е подписал.

По делото е приложена на л.9 докладна записка по повод случая, от чието съдържание се установява, че нарушителя А.П. по повод случая е бил задържан от полицейските служители (обстоятелство, което актосъставителя Ц. не съобщи по делото) за срок от 24 часа и в полицейското управление му е бил съставен акта за нарушение по ЗМВР.

По делото е приложена и Заповед № 8121 з-1371/11.11.2015 г. на Министъра на вътрешните работи, от която се установява по безспорен начин, че Началник РУ -

Козлодуй към ОДМВР Враца е надлежно оправомощен да издава наказателни постановления за нарушения по ЗМВР.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на гласните доказателствени средства - показанията на актосъставителя Н.Ц. и от приложените по делото писмени доказателствени средства - АУАН, Докладна записка на л.9, Заповед № 8121 з-1371/11.11.2015 г. на Министъра на вътрешните работи на л. 10 и обжалваното наказателно постановление.

Съдът изцяло кредитира посочените доказателствени материали, тъй като те напълно кореспондират едни с други и се допълват взаимно, както кредитира и показанията на свидетеля Ц., които са логични и безпротиворечиви и се подкрепят от писмените доказателства по делото.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на жалбоподателя, като съобрази задължението си да проверява изцяло законосъобразността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, намира жалбата за неоснователна, като съображенията за това са следните:

Жалбата е подадена в законовия срок за обжалване по чл.59 от ЗАНН и от наказаното лице, поради което е допустима.

АУАН и НП са издадени от надлежни органи и в срока по чл.34 от ЗАНН.

Административно – наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана със съставянето на акта за установяване на административно нарушение за това, че на 20.11.2020 г., около 23.10 часа в село Манастирище, ул.”Георги Д.” № 2 не изпълнява отправено му устно полицейско разпореждане от полицейски орган при изпълнение на служебните му задължения, да преустанови агресивното си поведение и да не пречи на извършваната проверка, като с действията си възпрепятства полицейски служител при изпълнение на служебните му задължения, с което нарушава чл.64, ал.2 и ал.4 от ЗМВР, а с обжалваното наказателно постановление са му наложени две наказания и двете на основание чл.257, ал.1 от ЗМВР.

Неизпълнението на разпореждане на орган на МВР, направено в изпълнение на функциите му и противозаконното пречене на орган на МВР да изпълнява функциите си са уредени в ЗМВР като изпълнителни деяния на две отделни административни нарушения – по чл.257, ал.1, на което основание е ангажирана отговорността на жалбоподателя **и по** чл.264, ал.1 - “Който противозаконно пречи на орган на МВР да изпълнява функциите си, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв., ако извършеното не съставлява престъпление” – за каквото не е ангажирана наказателната отговорност на жалбоподателя въпреки, че е описано, че е извършил и това нарушение. Възможно е с едно деяние да бъдат осъществени съставите и на двете административни нарушения – например, когато с неизпълнението на отправеното му полицейско разпореждане

нарушителят пречи на полицейския орган да изпълнява функциите си, като в този случай нарушителят следва да носи отговорност за по-тежко наказуемото нарушение – чл.264, ал.1 от ЗМВР, тъй като именно неговият състав сублимира, както изпълнителното деяние на по-леко наказуемото нарушение – чл.257, ал.1 от ЗМВР), така квалифициращия признак, обуславящ хипотезата на чл.264, ал.1 от НПК – противозаконното пречене на орган на МВР да изпълнява функциите си.

В конкретния случай съдът намира, че по делото безспорно се доказва чрез показанията на свидетеля Ц., че нарушителя с действията си е осъществил състава само на нарушението по чл.257, ал.1 от ЗМВР, като не е изпълнил даденото му устно от свидетеля Ц. – полицейски служител и орган на МВР разпореждане да преустанови агресивното си поведение като отправя обиди и груби думи към полицейските служители. Доказва се, че нарушителя е възприел лично даденото му от свидетеля Ц. разпореждане и не го е изпълнил, т.е. той умишлено е извършил нарушението и правилно е ангажирана отговорността му о чл.257, ал.1 от ЗМВР.

Не се доказва и съдът намира, че в обжалваното наказателно постановление липсва описание на изпълнителното деяние, чрез което нарушителя да е извършил второто нарушение - противозаконното пречене на орган на МВР да изпълнява функциите си, тъй като не се събраха доказателства какво конкретно е било поведението на нарушителя, с което е извършил и това нарушение. По делото се установява по безспорен начин, че е налице неизпълнение на устното полицейското разпореждане, дадено от надлежен орган. Неизпълнението на това полицейско разпореждане не е довело след себе си поведение, чрез което да се е пречело на полицейския орган за изпълнението на служебните му задължения. Дори и това да е така, не е посочено с какво неизпълнението на полицейското разпореждане да преустанови агресивното си поведение чрез отправяне на обиди и заплахи са попречили на полицейския орган да изпълни законовите си задължения и кои точно от тях. В наказателното постановление следва да е налице прецизно описание на всички обстоятелства по извършеното нарушение, както и да е ясно изразена волята на наказващия орган, за кое административно нарушение е санкциониран нарушителя – по чл.264, ал.1 от ЗМВР или по чл.257, ал.1 от ЗМВР. Това е необходимо за да се осъществи надлежен съдебен контрол върху издаденото наказателно постановление, респективно дали описаните и установени факти по делото са подведени под приложимата материално правна разпоредба.

Предвид на изложеното съдът намира, че следва да потвърди отчасти обжалваното наказателно постановление – само за наложеното едно наказание на основание чл.257, ал.1 от ЗМВР. В останалата част следва да отмени наказателното постановление, като незаконосъобразно.

По отношение размера на наказанието, съда съобрази, че за нарушението по чл.

257, ал.1 от ЗМВР законодателя е предвиди наказание глоба от 100 до 500 лв. В конкретния случай на жалбоподателя е наложено наказание глоба 200 лв. По делото не са представени доказателства обосноваващи налагане на наказание над предвидения минимум от 100 лв, поради което и съдът следва да измени наказателното постановление и по отношение размер на наказанието.

По разноските:

Съдът намира, че при този изход на спора, на жалбоподателя се дължат половината от направените разноски за адвокатско възнаграждение, или 150 лв.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 39 от 15.12.2020 г. на Началника на РУ Козлодуй при ОДМВР - Враца, с което на АН. ИВ. П., ЕГН ***** с адрес ***** е наложено административно наказание на основание чл.257, ал.1 от ЗМВР глоба, като намалява размера на 100 (сто) лева.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 39 от 15.12.2020 г. на Началника на РУ Козлодуй при ОДМВР - Враца, с което на АН. ИВ. П., ЕГН ***** с адрес ***** е наложено второ административно наказание на основание чл.257, ал.1 от ЗМВР глоба 200 лв., като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА РУ Козлодуй при ОДМВР - Враца, да заплати на АН. ИВ. П., ЕГН ***** с адрес ***** направени по делото разноски в размер 150 лв. за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните пред административен съд Враца в 14-дневен срок от връчване на препис със съобщения.

Съдия при Районен съд – Козлодуй: _____